

Erdoğan'ın tavrı taktik mi, sahi mi?

Avrupalı bir büyükelçi sordu:

“Başbakan Erdoğan acaba demokrasiyi gerçekten içine sindirmiş bir siyasetçi mi, yoksa değil mi? 2014'teki seçimlerden dolayı mı üslubu, söylemi değişti? Yani oylarını arttırmaya dönük bir taktiksel yaklaşım içinde mi? Yoksa Tayyip Erdoğan zaten bu mu?”

Avrupa Birliği başkentlerinin Ankara'daki büyükelçilerinden biriyle geçen gün sohbet ediyorduk.

Erdoğan ve demokrasi konusunu açtı ve bir soru yöneltti bana:

“Son zamanlarda merak ettiğimiz, yanıtını tartıştığımız bir soru var. Başbakan Erdoğan acaba demokrasiyi gerçekten içine sindirmiş bir siyasetçi mi, yoksa değil mi?”

Şöyle devam etti:

“2014'teki seçimlerden dolayı mı üslubu, söylemi değişti? Yani oylarını arttırmaya dönük bir taktiksel yaklaşım içinde mi? Yoksa Tayyip Erdoğan zaten bu mu?”

Ve ekledi:

“Yani 2014'ü bekleyelim mi? Seçimlerde istediği oyu aldıktan sonra demokrasi çizgisi iyiye doğru değişir diye bir iyimserlik besleyelim mi? Yoksa umudumuzu şimdiden keselim mi?”

Büyükelçi bazen diplomatik dilin incelikleriyle perdeleyerek demek istedi ki:

“Başbakan Erdoğan, demokrasiyle Avrupa Birliği'ne sırtını dönerek artık başka sulara mı açılacaktı? Zaten iç dünyası böyle miydi? Yoksa aşırı milliyetçi söylemi ve giderek derinlik kazanan otoriter yaklaşımları, muhafazakar sağdan, MHP'den daha çok oy kazanmakla mı sınırlıydı? Taktik icabı mı?”

Bu çerçevede daha o gün patlamış olan ‘Muhteşem Yüzyıl vakası’nı konuştuk.

‘İdam’ı konuştuk.

Yine o gün Erdoğan'ın İspanya'ya giderayak, bazı BDP milletvekillerinin dokunulmazlıklarını kaldıracaklarına dair ‘müjde’sini konuştuk.

CHP, yani ana muhalefetle gücü ve inandırıcılığını konuştuk.

Erdoğan'ın ilk iktidar dönemindeki demokrasi açılımlarının nedenlerini konuştuk.

Büyükelçi bu arada basın ve ifade özgürlüğü konusunu, hapisteki gazetecileri özellikle gündeme getirdi.

Bu meselenin Türkiye'de demokrasi ve hukukun üstünlüğü açısından taşıdığı öneme işaret etti.

Erdoğan hükümetinin bu konuda ne yapacağını, ‘yeni reform paketi’nin bu bakımdan neler getireceğini AB başkentlerinin merakla beklediğini söyledi.

Şunu da ekledi:

“Ama Sayın Başbakan, öyle sanıyorum ki, Türkiye'de basının, medyanın özgür olduğuna inanıyor ve bu konudaki farklı görüşlerden de hiç hazzetmiyor.”

Büyükelcinin bu söylediklerini vazarken Sedat Feroiz'in dünkü köşe

yazısı aklıma geldi.

Kısa adı AİHM olan Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ndeki Türk Yargıç Prof. Işıl Karakaş'la konuşmuş Sedat Ergin.

Yargıç özetle diyor ki:

“Türkiye’de basın özgürlüğünün Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin 10. maddesine uygun bir şekilde gerçekleşmesini engelleyen pek çok yasa hükmü ve yargı kararı var.

İhlaller açısından Türkiye’nin şampiyonluğu hiç bırakmadığı alan ifade özgürlüğüdür.

Türkiye’de bugün ifade özgürlüğü alanındaki ihlallerin yaygınlığı, istatistiklerin yansıttığından çok daha vahimdir.” (27 Nisan 2012 tarihli Hürriyet, s.18)

Evet, tablo vahim.

Basın özgürlüğü tablosu vahim.

Hapisteki gazeteciler vahim.

İfade özgürlüğü tablosu ve bu çerçevede ‘Muhteşem Yüzyıl vakası’ vahim.

İdam vahim.

Akla hemen 1990’ları ve DEP’i getiren dokunulmazlıkların kaldırılmasıyla ilgili girişim vahim.

Başkanlık sistemine ilişkin inat vahim.

Yazı daha fazla uzasın.

Son olarak yine büyükelçinin sorusu:

Bütün bunlar taktik mi, sahi mi?..

Ne düşünüyorsunuz?..

Erdoğan’a Kurtlar Vadisi sorusu!

Yazımı noktalarken bir arkadaşımın mesaj geldi, soruyor Başbakan Erdoğan’a: “Acaba Kurtlar Vadisi için ne düşünüyor musunuz? Oradaki Türk erkek imajıyla, ırkçı söylemlerle, Müslüman milliyetçi mavralarla, Ortadoğu’nun abisi mafya devletle bugünü mü anlatıyormuş bu dizi? Yok saptırıyorsa, Başbakan acaba bir zahmet Kurtlar Vadisi için de savcılara suç duyurusunda bulunabilir mi?”